

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egész évre . . . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . . . 5 „ „
Negyedévre . . . . . 2 „ „
Egy órára . . . . . 1 „ „

Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő: **Dr. Nagy Zsigmond.**
Kiadók: **Hoffmann és Társa.**

Hirdetési díj:

Négy hasábos petit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű s többzárú hirdetések alk. szerint jutányos áron vétetnek fel. Bélyeg-díj minden külön beiktatásért 30 kr.

A boldog pestiek.

Debreczen, június 16.

[k.] Már hogyné volnának ők boldogok! Hiszen »halat vadat, s mi jó falat, szem-szájnak ingere« azt mind, de mind Budapestre hordják mostan szerte e hazából s a mi fő, ugyancsak ott el is fogyasztják a kik felutaznak mostan szerte e hazából.

Az, hogy volt már idő a mult hónapban, hogy 15 forintot kellett Budapestben fizetni egy miniature adag csirkepecsenyéért, valamint, hogy ezzel a rablással némileg már alább hagytak: nem sokat változtat a tényen, hogy mindenki üres zsebbel jön haza, a ki felt érshényt cipelt magával, a melyet legnagyobbbrészt egy-egy m. kir. váltóbárca segítségével tudott csak megtölteni.

Denikve úgy áll a dolog — mert hiszen a megtöltés módozataival ők, a boldog pestiek csak nem törődhetnek — hogy Budapestben elfogy most minden pénz, a mit oda felvisznek, most ott van az Eldorado, melynek az a különös sajátja van, hogy a ki bele megy, az onja az aranyat s a bennszülöttek szedik fel, mindössze egy szép kiállításnak halvány s egy óriási tolongásnak és elképzelhetetlen kényelmetlenségnek vakító fényü emlékeit adván az idegennek pénzéért cserébe.

Nem sajnáljuk azokat az aranyakat Budapesttől, hiszen a kormány maga kényszerítette belé a fővárost, hogy annyira felferje az árakat, hanem sajnáljuk azokat a külföldi spekulánsoktól a kik kijátszva a magyar kormány és társadalom jóhiszeműségét, a magyar kiállítás zsúrján akarnak meghizni.

De épen ez a baj, hogy nemcsak az a szép kiállítás maga pictus masculus, de magán a nemzet testén is hiába keresnők azt a zsírt, a melynek elfogyasztására külföldi és magyarországi érdekszövetkezetek vegyesen — s a mi főbaj — gombamódra alakulnak a kiállítás alkalmából Budapestben.

Avagy azt hiszik talán, hogy akkor, a midőn Budapestben kiállítást csinálnak s oda felcsődül a vidéknek valamennyi »pénzes zsák-ja, (ha tudnák, hogy mennyi aláírás volt szükséges annak a czimnek a megszerzéshez!) — ezzel már eleget tettek annak, a mivel a kormány a nemzetnek és a kiállítást látogató külföldnek tartozik? Azt hiszik talán: Magyarországot akkor már megismertették mindenkivel, mikor összeróttak különféle vidékekről mintázott házakból egy falut s felhajtják a népet csoportosan s előttük — akár a Paprika Jancsiban — megy a

kikiáltó: tessék nézni derék külföldi vendégek! Ezek itt tót-magyarok, azok alföldiek, amazok meg szászok!...?

Pedig Magyarországon csak ezekre a czélokra használják a vidéket. Ha a fővárosnak pénz kell: vidék, fizess, ha a fővárosnak mulatság kell: vidék állj kötélnék. Ennyi a mi dolgunk. Hanem ha azt mondanók, hogy tessék talán azt a kiállítást decentralizálni, tessék az ünnepeket a vidéken is rendeztetni, mert hiszen mi is élni akarunk s a mint a fővárosnak jól esik, hogy mi oda megyünk s az ő lakói ölébe szórjuk a pénzünket, talán mi nekünk sem ártana meg, ha még esetleg a fővárosi publikum sem épen csak pusztai élvezetekben gyönyörködhetnék (pedig az is érdemes a megtekintésre!) ha ők is lelerándulnának néha mi hozzánk egy-egy kiállítás, irodalmi, művészeti társadalmi ünnepély avagy bálnak okából s mi nálunk is hagynának abból a sok millió forintból valamit »kölcson«ben, a mit mi 25 év óta felhordtunk a fővárosba »soha meg nem adom« fejében: akkor bizonyára nem akadna a fővárosban uri társaság, a mely arra a czélra nem bankókkal, de csak fillérekkel is megtömje erszényét.

A kormány, oh az mindenben hücsatlósa a fővárosi szipolyhadnak, a mely a vidéknek tönkretételére már évtizedek előtt összeverődött s az idej kiállítás alatt megtalálta az alkalmas évszaktot, a melyben kedvére lakmározhatik a vidéknek pirosuló buzatábláiban.

Avagy lehet-e mást gondolnunk ha látjuk azokat a tényeket, a melyek, mint veres fonál huzódnak végig a kormány politikáján. Ime, ezelőtt 7 évvel behozta Baross a zónatarifát, a melynek egyetlen vezérlője volt; a fővárost emelni. Mikor kiderült, hogy a zóna állampénzügyi szempontból nem vált be: a főváros kereskedő és iparos körei kézzel-lábbal iparkodtak, hogy valamiképen meg ne változtassák, mert az elveszi a keresetüket. Baross és Lukács Béla alatt sikerült is iparkodásuk, — Dániel Ernő már meg — »reformálta« a zónatarifát akképpen, hogy a szomszédos forgalmat »hol olcsóbbá, hol drágábbá« tette De mi sült ki? Az, hogy a vidéki központok körül mindenütt drágább lett a szomszédos forgalmu zóna, míg a főváros körül olcsóbb, hogy a vidék ekképen attól a kis forgalmi előnytől is el-essék, a melyet hét év óta, a szomszédos községekkel való olcsó közlekedés útján élvezett, Budapestnek pedig még nagyobb haszna lett.

Mikor pedig azt az igazságtalanságot Papp Elek az országgyűlésen

felpanaszolta, megnyílt a miniszteri igéretetek fenekellen hordója s kibuggyant belőle a reformot a lehető leggyorsabban keresztülvieendő ígélet, — de még a mai napig semmit sem láttunk belőle.

Avagy most az ezredéves ünnepek alkalmából mivel emlékezett meg a kormány a vidékről? Mert hiszen annak a hét ezredéves emléknék az alapkövetelével csak nem remél a vidéken millenárius forgalmat és jövedelemelkedést előidézhetni. Vajjon mikorra vette fel a programjába a kormány, hogy a kiállítást látogató idegeneket körülhordja az országon? Vajjon csak körutazási jegyekről is gondoskodott-e erre a czélra.

Alakult a kormány pártfogása alatt egy »Millennium« czimű utazási és ellátási vállalat, vajjon vállalkozik-e ez arra is, hogy az idegeneknek ne csak Budapestet, hanem a vidéket is megmutassa. — Ugyanabból a forrásból, a honnan ez a vállalat fakadt, került ki egy füzetes ismeretője az országnak, az »ezeréves Magyarország« czim alatt. Az egész kötetben nincs a vidékről annyi kép, mint Budapestről magáról s olyan óriási hanyagsággal van szerkesztve, hogy már talán 15 füzet jelent meg, de még Debreczen ből egyetlenegy képet sem láttunk benne. — S mindez a kormány, szorosabban az államvasutak pártfogása alatt áll s annak a kátyuba szorult kerekeit tolja.

Mikor dicsőült Kossuthunkhoz látogatók mentek hazulról, mindig kérdezősködött az ország állapotáról. A felet t rendesen az volt rá: oh, kormányzó ur, ha látná, mivé fejlődött ez az ország! Ha látná az óriási forgalmat, azt a mesés fellendülést, amely a fővárost átöleli, ha látná azt a világvárosi életet, azt a szépséget, a melyet a mi Budapestünk mutat! Kossuth Lajos az ilyen beszédekre mindig nagyon elszomorodott: Hiszen azt hallom mindenkítől, az igaz, hogy a főváros szép, fejlődik, nagygyá lett, örülök is neki, hiszen kedves városom volt nekem is valaha Pest, hanem igazán csak akkor tudnék örülni, ha azt hallanám már egyszer, hogy a vidék gyarapodik, a vidék fejlődik, mert kérem szívesen, ott él Magyarország a vidéken, az a magyar nemzet, a vidék.

Szegény Kossuth Lajos!

Élnél csak most s jönnél erre a te imádott vidékédre, néznéd meg mivé tették a centrálísták, akik Neked már akkor, a nagy időkben ellenfeleid voltak, mivé tették ezt az áldott jó vidéket!..

De jó is, hogy nem jössz. — jó az is, hogy az idegenek nem jönnek. Hiszen megijednétek attól az ürességtől, attól, a szegénységtől, amely ezen az áldott magyar kanánon immár évek óta uralkodik.

Csak foglalkoznak le maguknak az idegeneket továbbra is ők, a boldogpestiek, hogy ne vesszen el az illuziójuk, ha ugyan még van az után amit az ő éles szemük ottan tapasztalhat, — hanem szeretnék, hogy boldoguljanak ők ezután a nélkül, hogy a mi megtakarított filléreinknek okvetlenül az ő zsebükbe kellene vándorolniuk.

Mert nem szabad elfeledni, hogy »szegény vidék, — szegény ország.«

A delegációk jelentései. A magyar delegációnak hadügyi és tengerészeti albizottsága ma d. e. 10 órakor ülést tartott, hogy elvégezzen munkáját, a plenum elé terjesztendő jelentéseit hitelesítse. M ü n n i c h A u e l és T e l k i Sándor gróf oly terjedelmes és átgondolt jelentést készítettek a budget egyes tételéről és ezeknek indoklásáról, hogy a bizottság azt egyhangúlag tudomásul véve hitelesítette. Mintán még K r i e g h a m m e r lovag hadügyminiszternek köszönetet szavaztak azért, hogy az ezredéves kiállításán oly szépen képviseltette magát a hadsereg, véget ért a tanácskozás.

A magyar delegáció e h ő 17-én, 19-én, és 20-án tartja nyilvános üléseit, a hol a delegációk plénuma az albizottságok jelentéseit fogja tárgyalás alá venni.

Képviselőjelölés A n y i r e g y h á z a i függetlenségi és 48-as párt vasárnap tartott gyűlésén ismét mostani képviselőjét, B e n i c z k y Miksát jelölte a kerület képviselőjének. M i k e c z József azt indítványozta, hogy a gyűlés járuljon hozzá az általános szavazati jog elvehez s hogy e tárgyban népgyűlést hívjanak össze. A gyűlés az indítványt csak föltételesen fogadja el, abban az esetben, ha hozzájárul K o s s u t h Ferencz is, a kihez kérdést tesznek.

A „DEBRECZEN” TÁRCZAJA.

Szegény tatár!

A »Debreczen« eredeti tárczája.

Irta: Tassi Miklós.

Sok embert ismertem már életemben, de olyat, mint a Kesergő Tóbiás, egyet sem. — Nevét az arczára nézve könnyen kitalálhatta bárki, ha az előtt sohasem is látta. Pofacsontjai messze kidudorodtak, szeméi mélyen benn ültek üregesében s oly fájdalmas pillantásokat löveltek szét mindenkor, mintha gazdájuk örökös gyászban lenne. Pedig Tóbiás ur olykor-olykor mulatni is szokott, de szeméi ilyenkor is a megszokott homályos fenyben égnek. Arcza soha sem piros, sápadt mindig. Különben elég daliás természet lenne. Katona is volt, kiszolgált két kapitányi címet, de elbocsátották, mert megunták lassúságát, ügyetlenségét és a mi legfőbb nem szerették, hogy nagyon de nagyon jó szíve volt.

Pedig Tóbiásnak csak is ez van s ez pótolná mindent: Ha lát az utcán egy koldust, soha sem megy el mellette a nélkül, hogy ki ne tudakolja tőle, kinek hívják, hogy lett nyomorék, szánakozók-e az emberek, s csak aztán nyújtja át megszokott alamizsnáját. S a koldusok már anyira ismerik — kis városban könnyű dolog — hogy mikor látják kézeledni Tóbiást nem mulasztják el messziről köszönni neki s hozzáérve kérdés nélkül mesélik el életük történetét.

De nem csak a szükölködők iránt ilyen könyörületes, hanem mindenkiel szereti érez-

A magyar kvóta-bizottság június 15-én ülést tart, melyen az újabb üzenetre vonatkozó viszonyválaszt állapítja meg.

KÜLFÖLD.

Baratierit fölmentették. Baraieri olasz tábornok pörében, a ki tudvalevőleg csufos vereséget szenvedett Afrikában — mint Rómából írják — már meghozták az ítéletet, mely a tábornokot fölmentette. Pénteken volt az utolsó tárgyalás, mely késő éjjelig tartott. A védő kérére még egyszer kihalgatták Valenzano ezredest és Salza őrnagyot, a kik Baratierire nézve kedvező vallomást tettek, a melyben elmondották az Abba-Kriama mellett szenvedett vereséget megelőző haditanácson történeteket. — Valenzano ezredes így szólt: Minden tábornok a támadás tanácsolta. Dabornida tábornoknak ezek voltak az utolsó szavai a csata előtt: »Visszavonulni? Soha! Arimondi és Albertone tábornokok is a sürgős támadás mellett nyilatkoztak. Egyedül El-lene tábornok nem szót hozott az utközött megkezdése mellett. Erre Baratieri távozott a haditanác-ból, hogy a negus táborából újabb híreket haljon és azután eltökélje magát. Baratieri azzal vált meg a tábornoktól, hogy figyelmeztessék a csapatokat arra a jel-szavakra: Győzni vagy meghalni! A hadi törvényszék éjféltájban hirdette ki az ítéletet, mely Baratieri tábornokot szavazat egyenlőséggel felmentette.

A függetlenségi 48-as választókhoz!

Budapest, június 14.

Az országgyűlés feloszlatajának, az új képviselő-választásoknak küszöbén, az országos függetlenségi 48-as pártra váró harcokat megelőző 12-ik órában a fővárosi függetlenségi 48-as polgárok körének választmánya pártunknak s a pártunk elvei által szolgálni kívánt haza üdvének érdekében elmulaszthatatlan kötelességének ismeri még egyszer föl-kérni ketté szakadt országgyűlési pártunkat az egyesülésre.

Most, a mikor a hatalmat bíró párt meg törvényrel is igyekszik maga számára biztosítani a választási visszaélések fegyverei használatát; most a mikor az általunk károsnak vallott 1867-iki közjogi alapot az ezredévi ünnepeinknek felséges nimbuszával iparkodnak szepitgetni, most, a mikor a 67-es pártok egy újabb alakulást, az ugynevezett nappárt a vallási fanatizmusnak felkeltésével, a felekezeti viszálykodásnak szításával igyekszik a népszabadságért s a haza függetlenségéért három évtized óta küzdő táborunk sorait megbontani; most, a mikor aulikus főurak, a kik eddig semmit sem törődtek a néppel, leszállanak a mások lenézett nép közé s a nép érdekében hamis hangoztatásával a nép között a kétfejű sasos bécsi uralomnak szerveznek pártot; most a mikor eddigi bajtársunknak az ellenzéki küzdelemben: a nemzeti pártnak jelentékeny része ellenzéki működésével mindinkább felhagy s a kormánypárttal fuzionálni készül s ennek következtében bármely pillanatban úgy fordulhat a dolog, hogy az eddigi bajtársból ellenség lesz; s a 67-es kormánypárt e felrisszolásával s megerősödésével s a főnebb vázolt veszedelmekkel szemben csakis az újra egyesült egységes függetlenségi 48-as párt lobogtathatja a választási harcban büszkén és diadalmasan a népszabadságnak s a függetlenségi elveknek zászlaját.

Csakis az egységes függetlenségi és 48-as párt teljesítheti erélyesen és sikeresen a kormányzat ellenőrzésének s a közszabadság megoltalmazásának nagy hivatását, csakis az egységes függetlenségi és 48-as párt lehet az, a melynek zászlaja körül bizalommal sorakozhatnak az országnak a mai közállapotokkal elégedetlen összes ellenzéki elemei.

Addig is, amíg országgyűlési pártunk egysége helyre nem áll, ama magasztos elvek szentsége nevében, amelyek pártunk lobogójára vannak írva, a fővárosi függetlenségi 48-as polgárok köre tiltakozik minden oly kísérlet

tetni jóságát, mi aztán egész az együgyűségig fokozódik. Ha valaki azt mondja neki: Tóbiás! nincs pénzem! adj vagy 20 forintot, neked ugy sem kell! — ha soha sem is látta az előtt, benyúl tárczájába s átadja a két összeg tizen szavakkal:

— Ha aztán pénze lesz barátom, adja meg, mert én is szegény vagyok.

Irnok társai ismerik ezen gyengéjét s nem egyszer felhasználják.

Kötelességét lelkiismeretesen szokta véggezni. A meghatározott időben ott ül arasztala mellett s ő az utolsó, ki onnan feláll. — Főnöke nem győzi eléggé dicsérni szorgalmát. Például állítja a többiek elé, hogy tanuljanak tőle. Azok meg csak nevetik titokban s mikor szerét tehetik, megtréfálják.

— Tóbiás, mondja Tentás ur, ki a legvénebb s legravaszabb irnok — nagyon szépen írsz, de nézd ez a betű milyen görbe, elcsufitja az egészet.

Tóbiás nézi nézi s aztán így szól:

— Igazad van, nagyon görbe s le írja még egyszer az egész ügydarabot. Sokszor éjjelenként is kell írnia, hogy a többiek ravaszága miatt elvégezhesse a napi munkát. De ő dolgozik hűségesen.

Szülei sokszor el-elgondolkoztak Tóbiás viselkedéséről.

— Én nem tudom, mi lesz belőle, — szölt az apa.

— Ha továbbra is így marad, a gyermekek is kigunyolják.

Pedig már is megtették.

— Tudod mit, anyjok, megházasítjuk.

— Kell is annak asszony, hiszen az

l-tenadta nem merne hozzá se szólni. Minck keserítsük meg jobban az életét.

— Keresünk a számára egy jó csendes leányt.

— Itt van a szomszédban Pénzes Sári, jó lenne az, nincs olyan csendes leány az egész városban.

— Az csakugyan jó lesz.

— De mit szöl hozzá Tóbiás?

Eppen ekkor lépett be a szobába.

— Gyere csak, monlí az apa, épen te rólad beszélünk. Embernyi ember vagy már, itt az ideje, hogy megnősülj. Van-e kedved hozzá?

Tóbiás egyet rántott a szája szelén, felhuzta homlokát, mik nála a tetszés nyilvánítást fejezték ki s azt mondta:

— Nem lesz rossz.

— Talán gondolkoztál már ró'a?

— Nem én!

— Nem is ismeresz egy leányt sem? Nem tetszik valamelyik?

Tóbiás tágra nyitotta szeméit. Hat márt ezt is kitalálták.

— De igen. A Pénzes Sári, itt a szomszédban.

— Helyesen van fiam. S miért tetszik az neked?

— Dolgos, nem szokott lustálkodni. Nem perel soha s velem mindig szívesen beszélget.

— Jó lesz hát az?

— Jó.

— No akkor majd elintézzük a dolgot. Délután Tóbiás későn ment a hivatalba.

A többiek már mind ott voltak s kíváncsian suttozták, vajjon hol lehet Tóbiás, még

ellen, amely, a függetlenségi lobogót testvérharczta akarná bevenni.

Addig is, amíg országgyűlési pártunk egy-ége helyre nem áll, s abban a nem várt esetben is, hogy ha pártunknak s a haza üdvének karára az egyesülés be nem következnek, a fővárosi függetlenségi polgárok köre, erejéhez képest igyekszik azon, hogy az országgyűlési képviselők párt szakadását ne engedje a választók közé vinni. Elvtársi bizodalommal felkéri tehát a függetlenségi 48-as választókat úgy a fővárosban, mint a vidéken, hogy maguk között ne ismerjenek pártárnyalati különbséget.

Elvtársi bizodalommal felkéri a fővárosi függetlenségi 48-as polgárok köre a vidéken lévő közéleti, kerületi, megyei, pártvezeteket és pártköröket, hogy hasonló szellemi határozatok hozatalával országos pártunk egységének megővését s országgyűlési pártunk egységének helyreállítását előmozdítani és biztosítani sziveskedjék.

Legyen ez a meginduló választási harcban a függetlenségi tábor első zászlóbontása. Kérjük a mozgalmunkat támogató vidéki elvtársakat, hogy eljárásukról a fővárosi függetlenségi és 48-as polgárok körét (Budapest, VIII. Baross-utca 59. sz.) értesíteni sziveskedjenek.

A fővárosi függetlenségi 48-as polgári kör június 13-iki választmányi üléséből.

Dr. Molnár Jenő
ügyvivő elnök.

Glatz György
intéző igazgató.

A „kuriai biráskodás“ és a felekezetek.

II.

Debreczen, június 16.

Ha látjuk, hogy az egyetemes kereszténység kebelében három főfelekezet van most, mert hiszen az apró-cseprő szek-

ták száma — legio: azt következtethetjük, hogy azon felekezeteknek egyike vagy másika nem állhat már sem vallásos elvekben, sem egyházi szerkezetben sem egymáshoz, sem az államhoz való viszonyában az eredeti alapon, mely a Jézus Krisztus... nem következtetünk rosszul, mert bizony eltávoloztak azok idők folytán, viszonyok szerint az őseredeti alaptól.

Az egyik a római — latin — egyház a helyett az ember fia helyett, kinek nem volt fejét hová lehajtania — pap-királyt ismer, ki tekintet nélkül az államok határaitra és kormányformáira — kiterjeszti hatalmat a római katolikus nevet viselőkre; sőt más keresztényeket tévelygőknek tekintve, követeli ezektől is, hogy az ő hatalmanak hódoljanak meg. Minden hatalom Istentől van, tehát világi országok, császárok, királyok, fejedelmek, államkormányok hatalmukat csak tőle vehetik. A középkor pápáinak uralkodási elve ez; de azon konzervatívizmusnál fogva, mely az egyházak sajátága: ma sem vesztett el, sőt nem is gyengült, hanem a pápák csalatközhatlanságában a még nagyobb betetőzést s új életet nyert, habár már nem is tud többre menni — a pusztá követelésnél.

A másik az orthodox — görög, keleti egyház, nem hódol ily általános uralkodó elveknek, s nem is alkalmazza azokat oly mereven, megelégszik a conciliumok tenbani döntő tekintélyével s kormányzatban egyes országok, birodalmakban egy-egy patriarkha, vagy csár, fejedelem elhatározó hatalmi gyakorlataival; de követeli az államhatalomnak kizárólag orthodox jellegét — az uralkodó vallás eszméjének megvalósítását... együtt gyakorolja az uralkodást az államhatalommal s ebben kölcsönösen segítik egymást.

A protestáns egyház, miként tanban lehetőleg a krisztusi elvekre viszatért, kormányzatban is azon elvek szerint, sőt mindnyájan egy atyának gyermekei — testvérek vagytok — demokratiai alapra helyezkedett, s még ott is, hol az őseredeti szervezetet vissza nem vette — az elveket visszasajátította, ennek lelke által a szabadság és testvériség közösségével összecsatolva

hovatovább közelít a krisztusi eszmény felé tanban s az apostoli népigazgatáshoz egyházszerkezetben, csak hogy az egyház terjedelméhez s a kor haladása igényeihez képest képviseleti módon alkotott szabályok szerint rendezkedve be.

Látni való, hogy a három főfelekezet közül bármely kormányforma szerint alakult államban leginkább megfér a protestáns egyház, mert sem uralkodni nem akar az állam felett, sem együtt uralkodni az államhatalommal, hanem azon igyekszik, hogy a keresztény elvek — a szabadság, egyenlőség, testvériség vallása és gyakorlása által megnevesített emberek, mind egyenként hitőkben és renényőkben boldogoknak érezzék magukat; mind a családot szerető által egy benső rokonérzésű társadalommal alkossák; mind a hasonérzésű polgárokból alakult nagy társadalom — az állam — megbecsülje alkotó fiait érdekeit, miként megbecsülik az alkotó polgárok az államot és ennek az ő részvétükkel, képviselők által hozott törvényeit.

Igazolja ezen nézetünket a világtörténelem, legközelebb hazánk legközelebbi eseményei. Mert a világtörténelem azt mondja, hogy a forradalmakat nem a protestánsok támasztották az államhatalom ellen. Ha támasztottak, a jogos önvédelem kényszerítette arra, a papi uralkodással szövetkezett s egyúton járó zsarnok világi hatalom elnyomása ellen — a polgári és lelkiismeret szabadság éltetrehívása és kiterjesztéseért; s megnyerve harcukat, lettek azon államok az egyenlősítő béke es fejlődés melegágyaivá, törvény által szilárd — mint államokká, amilyené a mi hazánk, a mi nemzeti államunk is alakulni — legalább is utban van; hacsak a nemzetiségi aspirációkkal szövetkezett, isten és oltár nevében — de tulajdonképpen az elvesztett, lelkiismereten és szabadságon uralkodás vissza-szerzésén munkálkodó reakció, a modern állam fejlődését meg nem akasztja, s megszilárdulását semmivé nem teszi!

A modern, alkotmányos államok demokratiai szervezetének legbiztosabb alapja a hamisítatlan képviselők rendszere, mely szerint az állampolgárság kezdeményezésével alkotott s legfelsőbb szentesítést nyert törvények uralkodjanak; s maga az államhatalom csak ezeknek főfelügyelője s végrehajtója legyen.

Egy ily hamisítatlan képviselőkkel azonban mindaddig nem dicsekedhetünk, áldásait nem élvztük. Mert a jogosulatlan hatalom »húsz fazekaira« visszasoavargó reakció egy vagy másképpen akarta érdekeit érvényesíteni, különösen a képviselőválasztásoknál; s ezen érvényesülésre felhasználta minden hatalmi eszköz, mely birtokában volt, pénzt, befolyást; sőt a papi hatalom — a vallás egy szerit, melyekkel »közni és oldani« törekedett, e téren is kiterjesztve a bibliai mondásnak értelmét »valamit megkötozendetek e földön, a mennyben is kötözve lesz; és valamit megoldandotok e földön, a mennyekben is oldozve lesz.« Mat. 16—19. Mi következetesebb, mint az, hogy az államhatalomnak nagyon szorító kötülességévé lett, hogy a választásokat megmentse a hovatovább türeltlenebbé váló visszaélésektől, akár magától az államhatalomtól, akár más, a zavarosban halászó illetéktelen érdekek befolyásától jöjjön az.

E végett lón a választási visszaélések kiirtását célzó eljárás független bíróságra: a »kuriai biráskodásra« bizva, ami eddig a képviselőház jogába volt helyezve, hol a párturalom elfogulatlan biráskodást eddig — a tapasztalat szerint — csakugyan nem tudott érvényesíteni; s a választó polgárság bizalmával nem dicsekedhetett; sőt magában a képviselőházban a kormányphaerán kívül álló minden párt részéről határozott elkárhoztással találkozott, s a legújabb időben — a Nyitra, Stoma és Girált nevekkel kapcsolatban, rendkívüli támadásokat intéztetett — a »választások tisztaságát meghamisító« kormány ellen.

—a.—r.

sem maradt el. Mikor megérkezett, azonnal közre fogták.

— Hol késtél. A főnök ur haragszik.

— Ugy-é lumpoltál?

— Sokáig tartott a sörözés. Láttalak, a »Szarvas«-ban voltál.

Tóbiás csak rázta a fejét.

— De nini, milyen gálában vagy. Talán lánykérőbe voltál?

— Ott, mondá Tóbiás. Ugy ám fiuk megnősülök. Elhivlak a lakodalomba.

— Te! igazat beszélsz?

— Nem szoktam hazudni.

— Egy óriási bahota volt rá a felelet.

— Tehát igaz. Hiszen Tóbiás téged megver mindennap az asszony.

— De nem olyat veszek ám el.

— Nem tudhatod azt előre.

— Olyan szelid, mint a bárány.

— Lesz még abból tigris is.

— Nem, soha.

Hiába kérdeztetek aztán több egyet-mást, nem felelt, leült az íróasztal mellé s végezte a maga dolgát.

II.

És Tóbiás megnősült, elvette a Pénzes Sárít. Boldog volt teljes mértékben. Hogy is ne: már két nap óta lakik együtt a feleségével az új lakáson s még az asszony nem veszekedett, csupa méz, minden szava. Majd meg-eszi Tóbiást, úgy csókolja. A mit csak mond, teljesítve van. Nem győzi kollégáinak eléggé dicsérni.

— Olyan szelid, mint a bárány! Azok meg csak nevetik titokban.

De mintha Tóbiás megváltozott volna. Szemei nem néznek oly fájdalmasan, arcán itt-ott egy kis pirosság látható. — Az irodai dolgot nem végezi oly hűségesen, mint mások. Most nem lehet vele kétszer-háromszor leíratai egy és ugyanazon dolgot. Kezdett önálló lenni. De nem sokáig tartott e változás.

Egy reggelen — úgy az ötödik nap így szólt az asszony.

— Tóbiás! nézd meg csak, mit csinál a cseléd, nem futott-é ki a tej.

Ez a hang szokatlan volt Tóbiás előtt. Csak állott egy helyen, figyelt mintha nem jól hallott volna.

— Nem hallottad mit mondtam?

— De igen. Megyek azonnal.

Nem volt bátorsága ellenszegülni. S ettől kezdve volt mit hallgatni Tóbiásnak. Megeredt az asszony nyelve, mintha felvágta volna s helyre pótolta az elmulasztottakat is.

Folytonosan zsörtölődött. Ha Tóbiás nem akarta megcsinálni a mit rá bízott, sirt, veszekedett, fenyegetőzött, hogy haza megy. És Tóbiás türt, lett belőle ismét oly fájdalmas arcu ember mint előbb.

Egy napon így szólt kollégáihoz:

— Igazságotok volt! A leány olyan szelid, mint a bárány, de mihelyt asszony lesz, tigrissé válik!

— No Tóbiás, mi baj? kérdék kíváncsian a többiek.

De Tóbiás nem felelt csak rakta tovább egymás hátára a betüket, a penna csak úgy sirt a keze közt!

Hajdumegye a mult hóban.

— Saját tudósítónktól —

Debreczen, június 16.

Hajdúvármegye közigazgatási bizottsága tegnap délelőtt 9 órakor tartotta meg havi rendes gyűlését, a melyen Rásó Gyula kir. tan. alispán, Dr. Losonczy Álmos t. főorvos, Eötvös K. Lajos kir. tanfelügyelő, Latinovics Mihály áll. főmérnök, Szunyogh Sándor pénzügyigazgató s a többi szakreferensek terjesztették elő jelentéseiket.

A gyűlés lefolyásáról és eredményéről tudósítónk a következőkben számol be:

Közbiztonság.

A vármegye területén az alispáni jelentés szerint a közbiztonsági állapot teljesen kielégítő volt és felemelésre méltóan egy esetben sem zavartatott meg.

Állategészségügy.

A hasznos házi állatok egészségi állapota május hóban is kedvezőtlen volt, mert a sertésvész az övrendszabályok dacára még mindig terjedőben van. Ezen vész megszűnt ugyan Felső-Józsán, de H. Dorog, Szová, Nádudvar és P.-Ladány községek határain való fellépése meg lett állapítva, minélfogva ezen területek is szoros zár alá vétettek. Sertésorbán ez két esetben ugymint Téglás és H.-Szoboszló község határain fordult elő. Lépénen Kaban két, P.-Ladányban 1 esetben fordult elő. Rühkór észleltetett még s több állati betegség nem is fordult elő.

Közegészség.

Hajdúvármegye közegészségi állapota a mult hó folyamán általában véve igen kedvező volt, sőt az előző haviaknál is sokkal jobb, minthogy a születések száma növekedett, a halálozás apadt, a fertőző kórosok pedig lényegesen kevesebbek. Az előfordult megbetegülések az általában idült bántalmaktól tekintve szelid jellegű hurutokban nyilvánultak. Tömegesebb váltóláz mutatkozott H. Szoboszlón. Leggyakoribb halálokként a gümőkór, gyermekkori göresök, agyasi sorvadás van kimutatható. Heveny fertőző kórosok olz kedvező apadást mutattak, minő több év óta nem észleltetett. Járva ny nem uralkodott. Rongótoroklob hét helyen 12 ujjban esetben lépett fel, a mult hónapról maradt 3, együtt 15. Ebből 13 gyógyult, 2 elhalt. Vörheny 10 ujjban esetben lépett fel, mult, hórol maradt 11, együtt 21, ebből 13 gyógyult, 3 elhalt, 5 ápolás alatt van. Hőrkurut, gyermekági láz, hagymáz kanyaró, hólyagos himlő uralkodott még ezeken kívül egy-két esetben. Ezek is enyhebb lefolyásúak voltak.

Népesedés.

A polgári anyakönyvezetők adatai szerint a mult hóban a megye területén 506 gyermek született, kik közül 13 halva született volt, elhalt 380 egyén, s így a szaporodás a mult hóban 104-et tesz ki.

Tanügy.

Eötvös Károly Lajos kir. tanfelügyelő a közigazgatási bizottsági ülés elé terjesztett tanfelügyelői jelentésében beszámol a megye területén levő iskolák megvizsgálásáról, jelenté, hogy hazánk ezer éves fennállásának örömi-nnepét az iskolákban meghatóan szépen és lelkesen ünnepelték meg. Megemlékszik két tett adományról, az egyik a Kabai Sternes család nagyobb alapítványa, a másik pedig gr. Dégenfeld Gusztáv 100 frtos adománya a Tégláson építendő gyermekmenedékház céljaira.

Közutak.

Latinovics Mihály kir. főmérnök-jelenti, hogy az állami közutak a mult hó folyamán jó karban voltak. A posta és táviró menete ellen panasz nem emeltetett. A törvényhatósági utalózat kiépített része jó, — ki nem épített része járható állapotban van.

Adóügy.

A pénzügyi közigazgatás mult havi állapota a következő: Egyenes adóban befizettetett 79910 frt 75, hátralék 253018 frt 59 kr. Hamentesség díjban befizettetett 105 frt 86 kr., bélyegjövédékben befolyt (a város által eszközölt fogyasztást beleértve) 17333 frt 27 kr., jogilletékben 6500 frt 58 1/2 kr., díjjövédékben 20 frt 79 kr. dőhányjövédékben (Debreczen város fogyasztását is beleértve) 72559 frt, határvámjövédékben 4919 frt 30 kr, fogyasztási és italdoban 22501 frt 75 1/2 kr.

A gyűlésnek 11 óra után lett vége.

Ujdonságok.

A »Debreczen« július-októberi negyedére előfizetők, az előfizetés napjától július 1-ig teljesen ingyen kapják lapunkat. Levelezőlapon nyilvántított óhajra mutatványszámokat a »Debreczen«-ből szívesen küld a kiadóhivatal.

* **Hirlapiró-kongresszus.** Mint táviratunkban röviden már jelentettük, tegnap d. e. 9 órakor nyílt meg a nemzetközi sajtó-kongresszus, mely a magyar állam ezredévi ünnepe alkalmából s a kiállítás megtekintése céljából tartja az idén a mi fővárosunkban üléseit. Megenged a szives olvasó, ha akkor, midőn ezt regisztráljuk, le tegyék a mi egyetlen ékességünket, le tegyék azt, a mi képesít minket, a kiknek senki sem parancsol más, mint a maguk meggyőződése és az abszolút igazság ezete, — hogy ime ez a sok független ember a világ minden részéből szépen megférjen egy teremben s önalkotta paragrafusok szövegei közé kösse szabadságát: az objektivitást letegyük akkor, a midőn a világ minden részéből idesereglett kitünőségeit üdvözöljük a sajtóak, a melynek mi is szerény munkásai vagyunk s szubjektivek legyünk e papíron, mely a közönség érdekeit van hivatva szolgálni, ez egy alkalommal, midőn a foglalkozásban, a szabad véleménynyilvánítás szent harcában testvéreinket köszöntjük e néhány egyszerű szóval.

A szabad embert igen nehéz megrendszabályozni, igen nehéz központi szervezet tagjává tenni. Nem is sikerült ez eddig a hirlapírás szabad fiaival sem, ez a budapesti összejövetel mindössze a harmadik, melyen az egész világ képviselve van. — Az első A u v e r s b e n volt 1894. júliusban, a második B o r d e a u x b a n 1895. évi szeptemberben, s ez határozta el, hogy az idei gyűlekezettel Budapestre fogja összehívni. Nincs is még ennek a cigánytársadalomnak semmiféle szerveete, annak a megalkotása épen budapesti gyűlekezeti feladata.

Mindenestre nehéz lesz megállapodásra jutniok ezeknek feljebbvalóhoz nem szokott embereknek arra az egypontra nézve is, mely egyedül vitás még s a melynek érdeme ez: minden hirlapiró egyesületet a kongresszuson egy vagy több ad libitum delegált tag képviseli. Minden egyes egyesület annyi szavazatot képvisel, ahány száz tagja, vagy század-töredéke van, de egyetlen szövetség sem képviselhet 20 szavazatnál többet. Az igazgatóság meghívhatja a kongresszusba azon országok kiváló hirlapiróit, akiknek még nincs hirlapirói egyesületük.

A budapesti nemzetközi kongresszus munkarendje különben a következő: 1. A bordeuxi nemzetközi sajtókongresszuson megállapított alapszabályok ratifikálása en bloc. 2. Általános tárgyalása és megszavazása a 6-ik §. utolsó pontjának, mely a jelen kongresszusra tartatott fenn. 3. A központi iroda igazgató megválasztása. 4. Alfonso de B e r c z e, a spanyol portugáliai csoport képviselőlének előterjesztése a nemzetközi táviró díjának előterjesztése tárgyában és a jelentés

tárgyalása. 5. Montheuilnek, a párisi városi sajtó elnökének és delegátusának előterjesztése arra nézve, hogy minden országban a hirlapirók anyagi érdekeinek védelmére törvényhozás útján intézkedés történjék. Ez előterjesztés tárgyalása. 6. Brenna lovagnak, a római és a firenzei sajtó delegáltjának előterjesztése az összes nemzetek sajtóegyesületi tagjainak ellátására és segélyezésére nézve. 7. A sajtó, a távirati irodák és a kormányok jogai a táviratok továbbítására nézve, a tulajdonjog és a titoktartás szempontjából. Előadó: M. V. Taunay. Külföldi kollegáink a tanácskozások befejezte után csoportos körutakra indulnak az országban, kiki a maga választotta utrányban, a budapesti Otthon irók és hirlapirók köre tagjainak vezetése alatt. Az egyik utrány, a mely minket legközelebből érdekel, a következő: IV. Budapest—Szolnok—Debreczen. (Hortobágy.) Szatmárnemeti—Marmarossziget. (Sóbányák.) Az ezt választott vendégeink 18 vagy 19-én érkeznek ide, Ajánljuk őket városunk közönségének jóakaratu figyelmébe.

Özv. Hunyadi Zsigmondné.

Súlyos vesztés érte,

Dr. Király Ferenc országgyűlési képviselőt, debreczeni ipar- és kamarai titkárt felesége édes anyjának ma délelőtt történt elhunytával. Már a déli órákban beszélt az egész város a közszereletben és tiszteletben álló 62 éves matróna haláláról. Özv. Hunyadi Zsigmondné született Budaházy Eszter házasság szünetes után ma délelőtt 10 és fél órakor hunyt el. Temetése a hó 18-án csütörtökön délután 4 órakor lesz a Kossuth-utca 2596. sz. háztól. A templomban K. Tóth Kálmán lelkes tart rövid halotti imát, azután a halott tetemei a Kossuth-utcai sírkertben helyeztetnek örök nyugalomra. — Az elhunytat gyászolják egyetlen gyermeke Hunyadi Ilona férjével Dr. Király Ferenczel, ennek gyermekei Király Ilona Ernő, Iren és Tibor a legjobb nagyanyát sírják az elhunytban. Továbbá testvérei Szabó Sománé szül. Budaházy Emília, Szarka Lászlóné szül. Budaházy Ilona és özv. Bódy Lászlóné szül. Budaházy Erzsébet. Legyen áldott emléke! csendes legyen siri álma!

* **Tizenöt éves találkozó.** A debreczeni kollégiumnak azon volt növendékeit, a kik 1881. június 29-én tették le az érettségi vizsgát, Sass Béla akad. igazgató, dr. Benedek János és dr. Tüdös János ügyvédek, lendületes körlevélben figyelmezteték 15 éves találkozás iránt tett fogadásukra és felkértek őket, hogy f. évi jul. hó 1-jén déli 12 órakor a Bika vendéglőben gyűljenek össze. Az egykori tanulótlársak még azon nap tisztelegnek volt tanáraiknál. D. u. 2 órakor a Nagyerdőn együtt ebédelnek. Másnap pedig kirándulnak a Hortobágyra.

* **Értekezlet a városházán.** Ma délelőtt 10 órakor a városháza nagytermében Simonffy Imre kir. tan. polgármester elnöklete alatt szűkebbkörű értekezlet tartatott, a melyben a debreczeni tanyabirtokosok bocsátokoztak tárgyalásba a m. kir. földmiv. ügyügyi miniszteriumnak kiküldöttjével, Dr. Németh József miniszteri titkárral. Ismeretes dolog ugyanis, hogy a tanyabirtokosság küldöttséget menesztett D r á n y i Ig. uácz földmiv. ügyügyi miniszterhez s a küldöttség, melynek vezetője Dr. K o l a János országgyűlési képviselő volt, át is adta a kérvényt, melyben az összes tanyabirtokosság azt kéri, hogy m e n t s e f e l Debreczen város birtokosait a miniszter a m e z ő r ö k t a r t á s á n a k kötelezettsége alól. Az értekezleten, — a melyen jelenvolt Dr. Király Ferenc országgyűlési képviselő és városunknak igen sok és tekintélyes polgár és birtokosa is, az érdekeltseg e kérelmet újra előterjesztvén dr. N é m e t h József miniszteri kiküldött kifejtette a maga nézetét és

véleményét és ebben a dologban. Kijelentette, első sorban is, hogy a miniszteriumnál elv az, hogy a mezőrendőrségi törvénynek, a mezőőrök tartására vonatkozó intézkedései végrehajthatóak, úgy azonban, hogy az érdekelt birtokosság ezáltal felesleges költséggel ne terheltesse. Elv továbbá az is, hogy a mezőőri intézmény az egész országban a viszonyoknak megfelelőleg foganatosítva legyen. Ámde Debreczenben a helyi viszonyok olyanok, hogy a jelenleg meglévő mezőrendőrség, a mezőőri szolgálatot megfelelőleg teljesíti, nem személyzet szaporítással a szolgálati beosztás módosításával. Hiszen Debreczenben egy esendbiztos, 8 legénynyel, 6 mezőrendőr, egy mátai biztos, 6 mátai rendőrrel, két tisztasági rendőr, 3 mezőbiztos minden tekintetben megfelelően annak, hogy úgy közbiztonság, mint állategészségügy, valamint a mezőőri kötelezettségeinek teljesen megfelelően. Dr. Németh József miniszteri kiküldött ezek alapján szintén belátta tehát, hogy a tanyabirtokosság a mezőőrök további fentartása teljesen felesleges, a helyi viszonyok így alakulván, kijelentette tehát, hogy ő előterjesztést tesz a földművelésügyi m. kir. miniszternek, hogy a debreczeni tanyabirtokosságot a mezőőrök tartása alól mentse fel, s hogy a mezőőri szolgálatot Debreczenben ezután a mezőrendőrség teljesítse. Ha azonban a teendők szaporodásával szükségessé válik a mezőrendőrség szaporítása is, az ez által felmerülő költségek a földadó terhére vett tennének ki. Az értekezlet egyhangú helyesléssel fogadta el a Dr. Németh József miniszteri kiküldött által előterjesztett ajánlatot s elhatározta, hogy azt, amit az értekezleten elfogadott, a ma délután 4 órára a város háza nagytermébe összehívott tanyabirtokosság nagygyűlése elé ajánlólag terjeszti. Ma d. u. 4 órakor tehát ez ügyben újabb tárgyalás lesz.

* Ötven éves jubileum. A debreczeni első takarékpénztár ez év július 1-én tölti be fennállása ötvenedik évét. Erre az alkalomra Szűts Mihály gazdasági tanintézeti igazgató megírta a takarékpénztár ötven éves történetét, mely felöli annak működését és fejlődését. A jubilaris díszközgyűlést folyó hó 28-án tartja meg a takarékpénztár a kereskedelmi akadémia dísztermében.

* A női kézimunka-kiállítás. A debreczeni jótékony nőegylet által letesített helybeli női párisi iskolában folyó hó 17-én nyílik meg a rendes évi kiállítás és tart bezárólag 21-éig. Megtekinthető mindennap d. e. 9 órától 12-ig d. u. 3-6-ig. — Belépti díj 20 kr. s az így befolyt összeg jótékony célra fordíttatik. Ajánljuk az érdekes kiállítást, mely városunknak évről-évre egyik látványosságát képezi, t. olvasóink szíves figyelmébe és pártfogásába.

* A debreczeni dalegylet kirándulása. Minthogy a lengyelek látogatása elmarad, a debreczeni dalegylet nem kőti le az ünnepély-rendezés elfoglaltsága. Ilyen formán nincs akadályozva abban, hogy a mezőőri dalegylet meghívásának eleget ne tegyen. A dalegylet 24 tagja a f. hó 21-én tartandó templomfelszentelési ünnepélyre, valamint az ottani dalegylet zaslóavatasára el megy Mezőtúrra, a miről már értesítették a mezőőri dalegyletet, amely a debreczeniek fogadtatására nagy-szabású előkészületeket tett.

* A helyivasut új szárnyvonala. Tudvalevőleg a debreczeni helyivasut igazgatósága egyezsége lépett a városi hatósággal arra nézve, hogy a helyi vasutnak egy szárnyvona-

lát, mely a Kossuth- Nap- és Szent-Anna- utcákon keresztül a dohánygyár mellett a közbiztonságig vezet, — kiépíthesse. Hogy a szárnyvonal építéséhez mindezeidig még nem fogtak hozzá, annak oka az, hogy az építési munkálatokhoz az engedély még nem érkezett le a kereskedelmügyi minisztertől. Mint értesülünk, a jóváhagyás, az engedély már bevégzett tény s csupán annak leérkezését várja a részvénytársaság igazgatósága. Ez minden bizony nyal már csaknapok kérdése lehet, a mikor is azonnal hozzá fognak a szárnyvonal-kiépítéséhez. — Határozott megállapodás szerinti a vonalnak kiépítése nyolcz hét lefolyása alatt kell, hogy megtörténjen s azután átadják az új vonalrészét a forgalomnak.

* Szerencsétlenség a gyakorlótéren. Sulyos bal set érte a tegnapi gyakorlótéren a nemrég városunkba helyezett Csicseri Gyula 2. honvédhuszárezredbeli őrnagyot. Kolobu csak Vilmos lovassági tábornok városunkba érkezett s tegnap délután szemlét tartott a honvédhuszárak felett. — Gyakorlat közben Csicseri őrnagy lova megbokrosodott s lovását egy sürgöny fának vitte. Az őrnagy leesett a lóról s eszméletlenül terült el a földön. Tisztársai azonnal hozzásiettek, míg egyikök a városba jött kocsiert Csicseri őrnagy bal lábát a kocsitörtsébe szorították. A sulyosan sérült őrnagyot az Angol királynő szállodabeli lakására szállították, hol gondos gyógykezelésben részesül.

* Dankó Pista Debreczenben. Ma este 8 órakor kezd meg ez a híres ciganyprimás két estére terjedő hangversenysorozatát az Angol királynőben. Eredetileg a Bika kertjében szerette volna Dankó társulatával felülni tanyáját, a mely tudvalevőleg a legnagyobb ilyen czelra használható nyári helyisége Debreczennek. A Bika bérloje, T a t á r Gusztáv azonban csak úgy volt hajlandó átengedni a kertet, ha Dankó nem beléptidíjat szed, hanem tányéroz. Ezt a kunyoráló divatot azonban Dankó Pista nem szokta meg hosszú primási pályája alatt, s nem is tányérozott meg sohasem s így kénytelen volt az Angol királynőnek szűkes nyári helyiségében meghúzódni. Ennek az- tán az lesz a következménye, hogy a két estén át nem fog beférni az a közönség, amely annyira vágyik, hogy kedvenc dalainak köl-tőjét színről-színre lássa, Ugy halljuk különben, s kívánjuk, hogy sikerre vezessen — hogy Dankó Pista hajlandóan mutakozik harmadik estét is adni, ha arra a Bika kertje megszereshető volna. Hiszük, hogy a dolgok nyílt feltárása által elérhető lesz, hogy Debreczen minden rétege részesüljön a Dankó Pista hang-ge- dűje hallgatásának remek élvezetében.

* Tolvaj óras segéd. Egy Simon Samu nevű hidalmási születésű 21 éves, izraelita vallású óras segédet tartóztatott le tegnap a rendőrség Debreczenben, ki saját hitsorsosának egy Czeiger Áron nevű nagyfalui lakos utazó kereskedőnek vagta ki ügyesen egy ollóval nyakából a zsinórra felkötött pénzes zacskóját, melyben alitása szerint 56 frt 72 kr. volt. — Az esetről tudósítónk a következőket írja: Czeiger Áron kereskedő Biharmegyében járt legutóbb portékáival s már tegnapelőtt észrevette Ábrányban, hogy öt egy fiatal ember kergeti. Ábrányból Margittára ment, hol egy napig tartózkodott. Margittáról tegnap hajnalban indult el Debreczenbe s mikor az állomáshoz kiment, már ott találta azt a különös embert, a ki utána s z i n t é n D e b r e c z e n i g v a l - t o t t a m e g j e g y é t. Ide tegnap déltől érkeztek meg. Utközben már szóba ele- gyedtek egymással s a megérkezéskor a vasuti állomásnál elváltak egymástól. — Mikor azonban Czeiger a vonatra felült akkor vette észre, hogy az öt mindenütt ki- sérő Simon Samu (mert ő volt) szintén a vonaton ül. A Bika szálloda előtt szálltak

le a helyi vasutról s Czeiger ott azt mondta Simonnak, hogy ő megy Hatvan-utcára egy Rosenfeld nevű vendéglőshöz, a hol rendesen megszokott ebédelni, mire Simon kijelentette, hogy ő is oda megy. Együtt ebédelték aztán, s ebéd után jól be is boroztak, miközben Simon észrevette, hogy az ő Czeiger cimborájának sok pénz van a nyakában levő zacskójában. Alkalmat keresett tehát csak s egy pillanatban ollójával levágta a zacskót a nélkül, hogy Czeiger azt észrevette volna s tartalmával együtt megszökött. Mikor Czeiger észrevette, rögtön elpanaszolta baját egy rendőrnek, z ki a központra vitte fel a meglopott Czeigert. Utközben meglátta Czeiger Simon és a vele jövő rendőrrel letartóztatta. Simon előbb tagadott mindent, majd ma délelőtt a kihallgatáson Erdélyi István II-ik ker. rendőrfogalmazó előtt bevallotta tettét, azonban azt állítja, hogy neki Czeigler felesége rokona és azt a pénzt azért vette el tőle, mert félt, hogy attól a részegtől esett le gm á s t a l á j a e l l o p n i. Simon még ma átkísérték a kir. ügyészség hőtönébe, a hol várja méltó büntetését.

* Köszönetnyilvánítás. Minden rokonomnak, barátunk, jóakarónk és ismerősünknek, a kik felejtethetetlen emlékü nóm temetésén megjelenni s részvételükkel fajtalmunkat enyhíteni kegyesek voltak, ugyszintén a testületileg megjelent pinczeregyletnek, gyermekeim nevében is e helyen mondok köszönetet. Németh András.

* Magyar dalcsarnok. Ma Dávid millenniumi kertjében Angelotti magyar daltársulata teljesen új műsorral játszik. Nagyszerű énekegyveleg, mely mindenütt nagy tetszéssel fogadtatott. Holnap ismét új műsor, és egy új komikus felépte.

Táviratok.

Országgyűlés.

— Távirati tudósításunk. —

Budapest, június 16.

Ülés kezdete 10 órakor.

Elnök: Berzeviczy Albert.

Kormányrésztől jelen vannak: Erdély, Perczel, Bánffy br.

A kuriai bíraskodás részletes tárgyalásánál Szalay Károly, Sima Ferencz, Vajay és mások igen sok módosítást nyújtottak be a külföldi szakaszoknál, de a többség valamennyit mellőzte. A büntető határozatok fejezeténél Kossuth Ferencz szóla l t f e l s é r v e k b e n g a z - d é g b e s z é d b e n m u t a t o t t r á, h o g y n e m l e h e t e l é g a v á l a s t a s t v e z e t ő e l n ö k v i s s z a - é l é s e i n e k m e g b ű n t e t é s e r e a p é n z b i r s á g k i s z a - b á s a, m e r t a z t e g y s z e r ű e n ö s s z e a d j á k, h a n e m e g y é n i l e g k e l l m e g b é l y e g e z n i a b i z a l o m m a l h a t a l m a s k o d a s u t j á n v i s s z a e l ő e l n ö k ö t. I n d i t - v á n y o z z a, h o g y a v á l a s z t a s t e l n ö k 4 0 0 0 k o - r o n a p é n z b i r s á g m e l l e t t h a t h ó n a p i f o g h á z z a l i s l e g y e n b ű n - t e t e n d ő. A t ö b b s é g a z o n b a n 8 2 s z ó v a l 5 2 e l l e n é b e n e z t i s e l v e t e t t e.

A vitát holnap körülbelül befejezik.

Ülés vége 2 órakor.

A hírlapíró-kongresszus.

Budapest, június 16. (A Debreczen ered. táv) A kongresszus mai ülésének első tárgya a nemzetközi hírlapírószövetség alapszabályainak tárgyalása volt. — Emelkddtek ugyan hangok az en bloc elfogadá- elve ellen, — hanem a nagy többség nem tartotta megengedhetőnek a tárgyalást. A külföldi hírlapírószövetség szindikátusának helyzetével foglalkoztak aztán se körül igen nagy vita fejlődött ki. Az ülés kezdetén elnök be- jelentette, hogy Csáky Albin gr. Hieronyymi volt miniszterek és Fejérváry br miniszter levelben üdvözölték a kongresszust.

A közlekedésügyi kiállítás.

Budapesti levél.

június 14.

Ahhoz a nagy szerephez, melyet a közlekedésügy a magyar közgazdasági életben betölt, teljesen méltó a közlekedésügyi tárlata az ezredéves kiállítás keretében.

Magyarország földrajzi fekvése bizonyos speciális jelleget szerezett ennek az országnak a közlekedés terén. Közép-Európát Magyarország választja el a Kelettől s egész testével a Kelet felé vezető utakon fekvő, természetes, hogy számok nemzetközi utvonala halad át országunk területén. Ennek következménye az, hogy igen jelentékeny átviteli forgalom fejlődött ki Magyarországon már a régebbi időkben, de kiváltképpen azóta, hogy a modern kor közlekedési eszközei működnek. Ugyanerre az okra vezethető vissza egyszerűen az is, hogy a közlekedési eszközök aránytalanul jobban vannak kifejlődve, mint kereskedelmi forgalmunk. Mert a közlekedési eszközökre nézve teljesen irrealitás, hogy egy ország saját kereskedelmét, avagy átviteli kereskedelmét szolgálják; mindkét fajta a kereskedelmnek egyaránt előnyére van a forgalom eszközeinek. Ebből érthető meg az, hogy miért fejlettebbek közlekedési eszközeink, mint kereskedelmünk.

Az ezredéves kiállításban a közlekedésügy nem egy csoportban, hanem logikusan szétosztva, külön osztályokban szerepel. Egyrészt az elhelyezés alkalmasabb volta, másrészt pedig a közlekedés eszközeinek természetes különállása javasolta a szétválasztást. Ily módon kapott külön-külön épületet: a vasut, a folyamhajtás és Vaskapu-szabályozás, a kereskedelmi tengerészet, a járművek csoportja és végül a posta-távíró-telefon.

A közlekedésügyi kiállítás csoportjának fénypontja és általában az egész kiállítás egyik legkiválóbb része a vasutak tárlata, mely egészen betölti a közlekedésügyi csarnokát. Az épület maga pompás szilárd alkotmány, a most épített csarnokok közül a legnagyobb terjedelmű, mely meszire kimagaslik a szaktornyú kiállítási városból. S a külsőhöz teljesen méltó az, a mi a csarnok falain belül van: a Magyar Államvasutak kiállítása. Tudvalevő dolog, hogy a magyar állam vagyonának igen nagy része: 1000 millió forint fekszik a Magyar Államvasutak testében és rendezésében s így tehát az állami háztartásunknak a vasutak képezik egyik legfontosabb részét. Ennek megfelelően az államvasutak kiállítása is egyik legszebb és kivált szakértőnek, legtanulságosabb része a tárlatnak. Itt látjuk azokat a vagonokat, személyszállító kocsikat és lokomotívokat, melyek az államvasutak közlekedését világhírnévre emeltek szemmeláthatóan produkálják itt is azt az általános elterjedt meggyőződést, hogy sehol a világon nem lehet oly kényelmes utazni, mint a magyar államvasutakon — Az épület egyes szárnyaiban pedig ott találjuk az államvasuti közlekedés kiválóságának többi tanúságait, valamint azokat a táblázatos és grafikus statisztikai kimutatásokat, melyek a magyar államvasutak példátlanul fejlődését forgalmának igazán mesés fellendülését bizonyítják. Aki figyelemmel végignézi ezeket, alig tud tartózkodni az elragadtatás és csodálat kifejezésétől. Állami intézményeink fejlődését alig mutathatnók meg kiválóbb példával a világnak, mint hogyha államvasutainkat mutatjuk be.

A közlekedésügyi csarnokában az államvasutakon kívül a hazai magánvasutak, vasut és vagonépítő vállalatok is csinos kiállítást rendeztek.

A folyamhajtás és a Vaskapu-szabályozás csarnoka a főbejárat mellett a tóparton van elhelyezve a régi kocsolya-csarnokban. Nemzeti hajózásunk fejlődésében levő stádiuma van itt feltüntetve, még pedig úgy, amint versenyt folytat az itt régebben letelepedett idegen vállalatokkal.

A Magyar Folyam és Tengerhajózási

Részvénytársaság, mely multjáról természetesen nem tehet említést, jövőjébe nyit perspektívát, bemutatván működésének eszközeit és módjait. Ugyanitt látható annak a századokra szóló munkának képe, mely Baross Gábor teremtő szavára a Vaskapunál folyik. Az idegen, végig nézve ezt a tárlatot, fogalmat fog nyerni annak az ünnepeknek óriási jelentőségéből, mely szeptember hónapban Orsova mellett végbemeget. S meggyőződik egyszerűen mind arról is, hogy Magyarország becsülettel teljesíti azt a kötelességet, melyet az Alsó-Duna szabályozása tekintetében nemzetközi szerződésekből elvállalt.

A folyamhajtás csarnoka mögött épült a kereskedelmi tengerészet kiállítása. Nem nagygényű tárlat ez, mindössze 13 kiállítója van, melyek közül csak az Adria és a m. kir. tengerészeti hatóság válnak ki. Mindazonáltal szép képet nyújt ez a kiállítás arról a gyors haladásról, melylyel a magyar lobogó ezen a téren is hódít.

A járművek kiállítása némiképpen az ipari tárlatok közé volna sorozható, ámbar az a körülmény, hogy ósrégi kocsigyártásunk fejlődésis kivan benne tüntetve, a közlekedésügygel való rokonságot erősebbé teszi. 88 kiállító igen derék csoportot tudott itt produkálni, melyben a legegyszerűbb társzekertől kezdve a legpompásabb diszfogatig minden található.

Igen jól sikerült a posta, távíró és telefon kiállítása, mely a közlekedésügyi csarnokával szemben külön pavillont kapott. A régi postajáratoktól kezdve a mai nagy fejlettségű intézményig az előbbrehaladás minden stádiuma be van itt mutatva. Tényleges működésben látható a posta, távíró és telefon egyaránt, még pedig nem csak külső nyilvánulásaiban, hanem belső életmenetében is. Épp ez a körülmény adja meg a tárlat rendkívüli érdekességét.

A mindenképpen kiváló közlekedésügyi kiállításnak ez a képe.

Sz. B.

Közgazdaság.

Budapesti gabonatözsde.

június 15.

A készáruüzlet hivatalos árjegyzései a következők

B u s a	kilós	Ar 100 klg.	kilós	Ar 100 klg.
Bánsági ó	75	6.60	76	6.65—6.80
"	77	6.60	78	6.30—7.50
"	79	6.75	80	6.65—6.80
Tiszavidéki ó	75	6.60	76	6.80—6.90
"	77	6.60	78	6.65—6.80
"	79	6.75	80	6.80—6.90
Pestvidéki ó	75	6.60	76	6.65—6.80
"	77	6.60	78	6.80—6.90
"	79	6.80	80	6.80—6.90
Fehérmegyei ó	75	6.60	76	6.65—6.80
"	77	6.60	78	6.85—7.00
"	79	6.75—6.80	80	6.75—6.90
Bácskai "	75	6.70—6.80	76	6.95—7.00
"	77	6.85—7.00	78	
"	79		80	
Észak magy. "	75		76	
"	77		78	
"	79		80	

	Min. hekt.-ben	Ar kilógrm.
Rozs elsőrendű uj	70—72	6.25 6.30
" másodrendű "		6.25 6.30
Arpa takarmánynak "	60—52	4.40 4.70
" égetni való "	62—64	0.00 0.00
" serfőzdei "	64—66	6.15 6.50
Zab ———— uj	39—41	6.10 6.40
Tengeri bánsági — uj		4.10 4.15
" más remű "		4.00 4.05
Repeze bánsági		0.00 0.00

Kőbányai sertés-piacz.

június 15.

Hízott sertés árak: 1. Magyar első rendű Óreg nehéz (páronként — 400 klgon felüli sulyban

— krig. 2. Óreg közép (páronként 300—400 klg sulyban) — krig. 3. Fialat nehéz (páronként 320 klgon felüli sulyban) — krig. 4. Fialat közép páronként 251—320 klg. — sulyban 49—50 krig. 5. Fialat könnyű (páronként 250 klgig terjedő sulyban) — krig. 6. Óreg nehéz (páronként 280 klgon felüli sulyban) 45 krtól 46 krig. Közép (páronként 220 — 280 klgig terjedő sulyban) 44 krig. Könnyű (páronként 220 klgig terjedő sulyban) 43—44 krig. Szerbiai 9. Nehéz (páronként 200 klgon felüli sulyban) 48—49 krig. 10. Közép (páronként 220—260 kgr. sulyban) 45—46 krig. 11. Könnyű (páronként 220 klgig terjedő sulyban) 44—45 krig. Sertés létszám 1896 évi júni hó 13-ik napján volt készletben 8917 drb. 1896. június hó 13. napján felhajtott — drb. 1896 június 14. napján elszállított 15 drb. 1896. évi június hó 15-ik napjára maradt 8920 Sertésforgalom üzletirányzata változatlan.

MUTATÓ TÁBLA.

Függetlenség-i könyvtár, nyitva kedd, csütörtökön és szombaton este 6—7-ig.

Nyilvános olvasóterem: Hétfőn, szerdán és szombaton d. u. 3—6 óráig.

A kir. törvényeséknél jegyzőiroda nyitva nétköznapokon d. u. 3—5 óra közt, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10—11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 3 órakor ünnepnapokon d. e. 11 órakor.

A debreczeni kir. járásbírószék szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat felvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenhetnek minden szerdán.

Népkönyvtár az árok-utcai leányiskolában nyitva van minden szerdán és szombaton délelőtt 11—12 óráig.

Muzium, a kollegiumban, nyitva van vasárnaponként d. e. 10—12-ig.

A Gönczy-egyesület „Otthona” a kereskedelmi palotájában

Közönség köréből.*

Tiszteit szerkesztőség!

Nem régen jöttem lakni Debreczenbe, nem ismerem még jól a viszonyokat, nagyon örülnék, ha egy pár dologra nézve szives volna felvilágosítani, a mit én itt nem tudok megérteni, holott igen sokféle helyen laktam már az országnak, megannyi más viszonyok között, volna tehát tapasztalatom elég.

Nevezetesen azt szeretném megtudni önöktől — s annyira kíváncsi vagyok rá, hogy kénytelen vagyok kérni a t. szerkesztőségét, hogy ha nem tud felvilágosítást adni, volna szives soraimat a lapban megemlíteni, hátha akadna a városban mégis olyan, a ki felelni tudna reá — mondom, arra vagyok kíváncsi, hogy hány rendőre van Debreczen városának, hány utcája s mifélek a szabályrendeletei, mert ezek nélkül nem vagyok képes megérteni a következő dolgot:

A lakásom a C s o k o n a i-utcában van, tehát egyáltalában nem félreeső helyen, mert hiszen egy pár lépésnyire van az óriási forgalmu Hatvan utcától s mégsem láttam benne sohasem rendőrt. Hogy csatornázza nincs, arról eddigi szomorú tapasztalataim után nem is beszélek. De meg kell kérdezem, hogy hány rendőre és hány utcája van Debreczen városának, mert csakis ennek a két számnak összevetésével tudná az én eszem megmagyarázni magának, — ha ugyan így is meg tudná! — azt a nekem (a ki bejárta a fővárost, 5—6 sz. kir. és r. tan. várost, igen sok nagyközséget és falut, s valamennyinek egy pár évig lakosa is voltam), egyáltalában elfoghatatlan dolgot, hogy olyan hosszú utcában, mint a melyben én lakom, se éjjel, se nappal, soha sincsen rendőr.

De mondhatná valaki, hogy bizonyára azért nincs, mert nem szükséges; no hát kérem: éppen azt szeretném tudni, hogy így van-e hát s azért kérdelem, hogy milyennek a szabályrendeletei Debreczen városának? Mert

*E rovatban a közérdekű felszólalásokat díjtalanul közöljük, de a felelősség a beküldőt illeti.

S z e r k.

azon a sok helyen, a hol már én laktam, sehol sem tapasztaltam, hogy kivétel nélkül mindennap olyan éktelen lármát, éneklést, lökdösődést vihessenek véghez a korcsmákból hazatérő korhelyek, mint azt a Csokonai-utczában tapasztalni kénytelen vagyok.

De talán még ez sem nyitná panaszra ajkamat, pedig sok álmatlan éj-zakát szerzett már ugy magamnak, mint a családómnak, mint nekem egyáltalán szokatlan, de éppen itt, Debreczenben, ilyen nagy városban egyáltalán felfoghatatlan állandó éjjeli háborítatlan esendháborítás. ha a legutóbbi időben mást is ki nem találtak volna s nem üznék hetek óta éjszakaról-éjszákára olyan kedvtelással, mint a ki meg van arról győződve, hogy az neki szabad es megengedett, sőt természetes dolog.

Ez pedig nem más, tisztelt szerkesztőség, miut hogy éjszakanak idején minden ablakot megkopogtatnak — de amugy magyarosan — még pedig, hogy baja ne essék, a keresztfáját; a melyik szobáról pedig azt sejtik, hogy háborítatásig szolgál, torkuk szakadtából bekiáltanak, ugy hogy még a siketnek is fel kellene ébrednie . . .

Engedjen meg a tisztelt szerkesztőség, ha még egyszer megkérdem, hogy így kell ennek Debreczenben lennie, megengedik ezt a város szabályrendeletei s ha megengedik, összhangzásban van ez a megtűrés a kihágási törvénnyel? Mert mondhatom, hogy ilyen garázdaságot még sehol nem tapasztaltam, s ha nem tudna reá megfelelői, legyen szives e sorokat a lapban közzétenni, hátha megnyugtathatna valaki, avagy talán a rendőrkapitányság is tudomást szerezne erről a dologról, a mi ma bizonyára ismeretlen előtt, hiszen soha sincs a mi utcánkban rendőr, a ki erről esetleg jelentést tehetne.

A tisztelt szerkesztőségnek
Debreczenben, 1896. jun. 16.

igaz híve:

Egy új debreczeni lakó.

CSARNOK

Hullámok közt.

Regény két kötetben.

Irtá: CSENGEY GUSZTÁV.

Második kötet. 88

Malvine szerelme.

(Folytatás.)

A vezető kisuhant a szobából. Nehány pillanat múlva világos lett a szoba. A lámpavilág-nál megismerjük a francia inast; de csak egy pillanatig látjuk így, a másik pillanatban már letépte állszakállát és a mosdó szekrényhez sietett. A mily gyorsan megmosdott, oly gyorsan vetette le inas öltözetét s öltötte fel a díszes honvédruhát, aztán a kardot csatolta fel és előttünk áll a daliás Villámvezér.

— Készen vagyok! szólt elég hangosan, de még sem kiáltva.

Most felnyílt a szemközti ajtó és belépett egy reszkető, píruló tündér lányka, kiből alig ismerünk Malvinera, annyira átváltoztatta egész lényét a szívében lángoló varázsérzelem, melyet kevés szerelemnek nevezni, oly rendkívüli, oly mindent átható hatalom volt az.

Egyszerű, fekete magyar öltözet simult gyönyörű természetű, de hajáról fekete fátyol hullámszórt alá, homloka körül gyémántos pártával átszorítva.

Az éj királynéját nem festik szebben az arab regék, mint a mily szép most Malvine volt.

Átszemelve valami titokszerű, édes büvös bánattól állt ott a lányka szívének oltárképe előtt; keblén összekulesolt kezecekéi reszkettek a szívében lázongó érzelem hullámaiktól, míg mennyvilágu kék szeméből mondhatlan fájó epedés sugárzott.

Néhány perczig tartott e merengő álom szerű nyugalom; azután szenvedéllyel veté magát a szép lány ifja keblére, csokolta ajkát lázasan, hosszasan, azután erős, szivrázó zokogásba tört ki s mint a megtört virág halvány szirma, lankadtan hajta fejét az ifju könnyáztott arczához.

Az ifju könnyezett és azt mondá rebegeve:
— Ne sirj, jó testvérem!

— Köszönöm, köszönöm! — rebege zokogva a leány. Oh még ilyen jó sohasem voltál hozzám, jónak nevezted és testvérednek, — nekem ez is nagy boldogság, nekem, ki oly boldogtalan vagyok, hogy ennél csak szerelmem nagyobb.

— Ne sirj hát! Lásd nekem ugy fáj az, ha sirni látlak, pedig te mindig könnyekkel köszöntesz engemet, könnyekkel és esőkjaidal, melyek elégetik lelkem nyugalmát. Miért esőkolsz te engem? hisz az a legnagyobb guny, mi csak érheti átkos végzetünket.

— Hagyd meg nekem ezt a fájó elégtelt szerelmemért. De nem sírok, hisz azt mondtad, fáj az neked, pedig én nem akarok neked fájalmat szerezni . . . Oh ha örömeket adhatnék! Miből van akotva a te szíved, hogy az még nem tudott fölnyilni nekem? . . . Oh, a te szíved a hazaszeretet oltára, melyre én szegény martyr szerelmem vérét hullatom. Oh, hogy te nem tudsz mást szeretni, csak a hazát!

Az ifju kebléből hosszú, fájó sohaj szakadt fel; hisz a mit Malvine mondott, azt nem volt szabad megezáfolnia, pedig az csak félig volt igaz.

A szenvedélyes nő érzelme lassankint lecsillapodott, fölemelkedett az ifju kebléről, szemérmesen húzódott vissza tőle, azután szétnézve a szobában, mondá:

— E szobában hangosan és háborítatlanul beszélhetünk, emeleten vagyunk, a világosság is bezárkózott velünk, s mellékszobámba egy teremtet lélek sem juthat be.

— Miért hozod ezt nekem elő, Malvine? Rég tudod ezt, hogy én nem félek a halálos veszedelmektől, s ha most vigyázóbb vagyok is, az érted van; féltelek a veszélytől. Miért is hittál engem ide? Azóta hogy e városban vagyok, Damokles kardja függ fejünk fölött. Van-e annak értelme, hogy én ide jöttem és te nem hozzám, mint máskor?

— Van, Villám, nekem itt kellett találkoznom veled. Villám! te gyakran eltaláltad lelkem gondolatait, e hieroglyph-vonalakat, melyeket senki sem ért, csak te — és mégis . . . Oh istenem! ugy félek, ugy rettegek most, hogy nem fogsz megérteni, vagy ami még rosszabb, félreértesz. Villám! életem leginnyepélyesebb és legkinosabb órájában állok előtted és még soha oly boldog nem voltam szemben veled, mint most e gyötrelemben, melylyel téged is lesújtalak, porig sujtalak, hogy megátkozod az életet, a fényes, dicső életet, melytől meg kell válnod. A Villámvezér fog meghalni előttem és én nem tudom, megmenthetem-e az embert, az egyszerű egyént?

— Malvine! te félrebeszélz.

— Ne hidd! józan vagyok, de te léssz oka, ha megőrülök miattad.

(Folyt. köv.)

11/1896. eln. sz.

Bolt-bérbeadás.

A debreczeni ev. ref. egyház gazdasági szakkbizottságának 287/1896. számú határozata alapján ezennel közhírré teszem, hogy a kistemplom mellett levő piac-utczai lelkészak alatti, most **Tóth Kálman és Beke László** urak bérletében álló s a Pacz-utczára nező bolt-helyiségek **f. 1896. évi június hó 22-ik napján délután 3 órakor** az egyházi hivatal nagy tanács-termében megtartandó nyilvános árverés útján haszonbérbe fognak adatni.

Zárt ajánlatok, megfelelő bánatpénzzel elátva, ha az árverés megkezdéséig az egyház ügyvédjéhez, avagy a küldöttség elnökéhez beadatnak, szintén figyelembe fognak vétetni. Ezeket az ajánlatokat a küldöttség az árverés befejeztevel nyitja föl.

Az árverési feltételek **Kovács József** egyházi ügyvéd ural (N.-Hatvan-utca) tekintetők meg.

A zárt ajánlatban annak a kijelentésnek, hogy ajánlatot tevő a feltételeket ösmeri s azokat elfogadja, benne kell foglaltatni.

Az árverés eredménye felett az egyház gazdasági bizottság, belátása szerint határoz.

Debreczen, 1896. június 12. én.

Szinay Gyula,

a debreczeni ref. egyház. gazd. bizottságának elnöke.

Csőd alatti kiárulás.

Köztudomásra hozom, hogy

GYENES LAJOS

csődtömegéhez

leltározott **női divatárak** u. m. **ruhaszövetek, ruhadiszek, különféle szalagok czernák, selymek; gombok, bál belépők, kész kötények, ingek, napernyők, esernyők, harisnyák, kötőpamutok stb.**

Továbbá **férfi, nyári, téli és torna ingek, gallérok, kélzelők, nyakkendők, sorkoszoruk**, szóval az összes bolti áruk, — melyek legnagyobb része

a legutóbbi időben szerzettetett be,

a bíróság határozata folytán

folyó évi június 15-től kezdve Gyenes Lajos üzlethelyiségében a n. é. közönség igényeihez képest, ki-ebb nagyobb mennyiségben

GYÁRI ÁRON ALÓL

kiárulás útján értékesítettnek.

TÖMEGGONDOK.

31 kr. 1 méter

szép jó mosó finom battist

BOROS TESTVÉREK

női divat áruháza

Debreczen, Kossuth-utca 3. szám.

2863. sz.
1896.

HIRDETMÉNY!

A cs. és kir. 7. hadtest csapatjai, valamint a m. kir. honvédsapátok számára 1896. évi szeptember hó 1-től 1897. évi Augusztus hó 31-ig szükséges széna, alomszalma és tűzifa, — és részben zabnak bérletileg való átadása ezennel nyilvánosan kiíratik.

Az összes érdekelt körök ezennel felhivatnak, hogy ezen nyilvános versenyen részt vegyenek.

Tekintettel az egyuttal az alispáni és főszolgabírói hivatalok, a városi (fő-) kapitányi hivatalok, a községi hivatalok, gazdasági egyletek, kereskedelmi és iparkamarák és a cs. és kir. katonai állomásparancsnokságokhoz több példányban küldött, és ezenkívül falragasztás útján közhirre tett hirdetésekre, — továbbá hivatkozással a temesvári, aradi, nagyvárad és szegedi katonai élelmezési raktáraknál mindenki betekintésére d. e. 9—11 óráig elfekvő és nyomtatott ivenként 4 krajczárért kapható szállítási feltételek füzetére, e helyen meg csak az alábbi közhirre tétetik:

A tárgyalás megtartatik				Az évi szükséglet a cs. és kir. csapatok és a m. kir. honvédség számára körülbelől áll							
Mely napon	Mely állomáson és hivatalban	Mely állomás számára	Mely időtartamra		zabból	szénából	alomszalmából	ágyzalmából	szecskaszalmából	kemény tűzfából	kőszénből
			től	ig							
1896. június 30-án d. e. 10 órakor	cs. és kir. élelmezési raktár	Nagyváradon	1896. Szeptember hó 1.	1897. Augusztus hó 31.	—	9960	4600	950	—	—	—
					—	5650	2570	660	—	1655	400
					—	—	—	—	—	—	—
					—	—	—	—	—	—	—
1896. június 8-án d. e. 10 órakor	cs. és kir. élelmezési raktár	Aradon	1896. Szeptember hó 1.	1897. Augusztus hó 31.	—	9450	4700	790	—	990	—
					140	110	60	130	—	400	—
1896. június 3-án d. e. 10 órakor	cs. és kir. élelmezési raktár	Temesvároton	1896. Szeptember hó 1.	1897. Augusztus hó 31.	260	220	110	190	—	690	—
					200	1700	750	220	—	—	—
1896. június 6-án d. e. 10 órakor	cs. és kir. élelmezési raktár	Temesvároton	1896. Szeptember hó 1.	1897. Augusztus hó 31.	250	200	100	260	—	600	—
					—	5900	2900	170	—	400	—
					—	8800	3600	1600	150	3300	—
					—	1700	700	450	—	1200	—

Temesvároton, 1896. évi június hó 8-án,

A cs. és kir. 7. hadtest intendánsága.

Nyomatott Hoffmann és Társa könyvnyomdájában Debreczenben. Főpostával szemben.